

Плевенски исторически четения

Pleven Historical Readings

Регионален исторически музей – Плевен
Regional Historical Museum – Pleven

Издание Publication	Конфликти и разбирателства в историята Conflicts and understandings in history
Том / година Volume / year	IV / 2025
Издател / държава Publisher / country	Регионален исторически музей – Плевен, България Regional Historical Museum – Pleven, Bulgaria
Автор(и) Author(s)	Йордана Николова Yordana Nikolova
Институция Affiliation	Регионален исторически музей – София Regional Historical Museum – Sofia
Заглавие Title	ВРЕМЕННА ПОСТЕРНА ИЗЛОЖБА „ИСТОРИИ ЗАД ФАСАДИТЕ“ (12 септември – 16 октомври 2024 година) TEMPORARYPOSTEREXHIBITION „STORIES BEHIND THE FACADES“ (SEPTEMBER 12 – OCTOBER 16, 2024)
Страници Pages	635–648
Постоянен адрес Permanent URL	https://plevenhistoricalreadings.eu/articles/phr-4-635/

ВРЕМЕННА ПОСТЕРНА ИЗЛОЖБА „ИСТОРИИ ЗАД ФАСАДИТЕ“

(12 септември – 16 октомври 2024 година)

Йордана Николова

Регионален исторически музей – София

Резюме: Статията има за цел да покаже детайлите около създаването на временна постерна изложба на Регионален исторически музей – София – „Истории зад фасадите“. Тя се състоя между 12. септември и 16. октомври 2024 година в културното пространство на Централни хали. В статията е проследен процесът, по който е събрана информацията, както и пътят извървян до узряването на нуждата за подобна инициатива. Подробно е описана концепцията и съдържанието на изложбата, като са дадени и отделни кратки примери. Отделено е и пространство за изясняването на ползите и последствията за обществото. Важно е, да се подчертае и изграждането на връзката между събраните истории и тяхното материализиране под формата на постерна изложба. А в по-късен етап – и във видеа, създадени под общо заглавие „Сградите разказват“.

Ключови думи: експозиция; разказ; сгради; временна изложба; градска памет; културно наследство.

Увод

Настоящата статия има предимно информативен характер и цели да изложи пред публиката цялостния процес по изграждането на постерна изложба „Истории зад фасадите“. Тук се проследяват факторите, поради които се стигна до нейното реализиране, както и смисълът за изграждането на подобен тип временни експозиции. В своята цялост изложбата е част от логичен цикъл от събития, тясно свързани помежду си и в същото време един своеобразен завършек на етап от работата на Регионален исторически музей – София.

В музейната практика се организират много и различни временни изложби. Те са задължителна част от музейните дейности. Чрез тях се поддържа интересът на публиката към музея, разширява се кръгът от представяния, показват се различни артефакти

и художествени произведения. Не случайно в музеите по света, а и у нас, се предвиждат зали за временни изложби, предназначени специално за това¹.

Като естествено продължение на работата на екип от Регионален исторически музей-София (РИМ-София) по разработването на исторически справки, свързани с историята на София, се зароди идеята за създаването на постерна изложба под надслов „Истории зад фасадите“. Справките са част от новообновените идентификационни досиета на недвижими културни ценности в град София, по които се работи във връзка с участието на музея в националната инфраструктура КЛАДА-БГ.

Една от основните идеи на работата по събирането и съхраняването на тези истории, успя да се реализира и в мястото, където тя се осъществи. Това бе пространството за събития на Централни хали. Заложено бе да се създадат 12 интерактивни постера, проследяващи отделни истории от сградите в квартала около настоящата сграда на музея на площад „Бански“ № 1. Времето на представяне на изложбата също не бе случайно. Официалното откриване беше на 12 септември и продължи до 16 октомври (фиг. 1 – 3). Поставянето на начало на изложбата бе свързано с

фиг. 1

цикъл от събития, обвързани с празника на София на 17 септември. Тази дата се приема за своеобразно начало на постоянната изложба в настоящата сграда на музея, стартираща от 2015 г. насам. Предхождащите тематични събития за празника на София бяха няколко. Първото бе откриването на изложбата „Истории зад фасадите“, в културното пространство на Централни хали.

¹ Маринова, Мариана. Практически съвети за организирането на временни изложби, В: Електронен бюлетин Регионален исторически музей – София, 2018, бр. 02, с. 63 – 70.

фиг. 2

фиг. 3

На 13 септември се състоя градската беседа „Сградите разказват“, която отново е тясно свързана както с изложбата, така и с цялостната работа на екипа по събирането на исторически данни, свързани със зданията в столицата ни. А за деня на София – на 17 септември – отново в пространството на Централни хали се проведе лекция на тема „Сградите разказват“, както и премиера на първия представителен епизод от видео поредицата „Сградите разказват“².

Изложбата бе реализирана в партньорство с Централни хали, които освен пространството осигуриха и печата на постерните пана. Като основен елемент в изложбата беше резултатът от работата на екипа от Регионален исторически музей – София,

² Цялата поредица: <https://www.youtube.com/watch?v=BZ5HpOqfl-Q&list=PL-eqoklq4KVDToTotjh5oRRejJWojRwVO> (последно посетен 05.02.2025 г.), Официална страница в YouTube: sofiahistorymuseum 1854.

реализиран във връзка с участието на музея в национална изследователска е-инфраструктура КЛАДА-БГ. Хората, стоящи зад изложбата са основно уредници и експерти от Регионален исторически музей-София: Йордана Николова, д-р Даниел Иванов, Валентин Витанов, д-р Карина Симеонова, Бианка Василева и д-р Марио Филипов. Дизайнерът на паната е Ивона Николова, арт директор в дигитална агенция.

Предистория

Регионален исторически музей – София е пълноправен партньор в КЛАДА-БГ от 2019 г. Организацията е национална интердисциплинарна изследователска Е-инфраструктура за ресурси и технологии за българското езиково и културно наследство, интегрирана в рамките на европейските инфраструктури *CLARIN* и *DARIAH*³. Основната цел е изграждането на изследователска инфраструктура, посредством мрежа от свързани центрове. Музеят е един от тези центрове, играещ ролята на експерт и доставчик на данни. Основното съдържание, което РИМ – София генерира, е свързано с историческата справка от досиетата за недвижими културни ценности в София. Създадени са дигитални идентификационни досиета, съдържащи основна информация. Те се състои в: наименование на сградата по официален списък на Национален институт по недвижимо културно наследство (НИНKH), основни координати за местоположението; архитектурно описание; архивна и съвременна снимка; както и изображения на художествен детайл или паметна плоча към сградата, които са част от Регистъра на паметниците⁴. Акцентът в картоната е историческата справка към сградата, отнасяща се до миналото на сградата, събития или личности, живели в нея. Информацията е събирана от научния архив и библиотека на музея, Централен държавен архив, Национален институт по недвижимо културно наследство, Столична библиотека, Институт по балканистика с център по тракология към Българска академия на науките и други. Освен това голяма част от информацията за някои от сградите е получена вследствие на контакти с респонденти – наследници на строителите на сградите.

В периода 2020 – 2022 г. работата на екипа започна с дигитализирането и създаването на дигиталните идентификационни картони на всички недвижими културни ценности в центъра на София и околните квартали, наброяващи общо 1300 броя. Наред с това сградите бяха обходени с цел заснемането на сегашното

³ за повече информация: <https://clada-bg.eu/bg/centers-and-services/infrastructurebg.html> (последно посетен 03.02.2025 г.)

⁴ администриран от РИМ-София.

им състояние, както и тяхната наличност (2021 – 2023). Бяха сканирани и обработени архивните снимки към картоните. Дигитализирани са всички книги от музейната библиотека, свързани с историята на София, както и с личности, отнасящи се към сградите – общо 1004 книги в периода 2021 – 2023 г. Всички те са преобразувани в дигитални текстове⁵ и превърнати в *BibiTex* формат, което ги прави лесен инструмент за търсене на определени данни. Към тях е направена и подробна библиографска справка, съдържаща първоначалните източници за изграждането на дигиталните досиета. Освен книгите, беше дигитализирана и част от археологическата документация, съхраняваща се в научния архив на музея (2022 г.). В колаборация с НИНКН, през 2023 и 2024 г. бяха дигитализирани липсващи в музея досиета на сгради (общо 274 броя). Като по този начин успяхме да запълним празнотите в архива и да обогатим дигиталната колекция на институцията. Освен това бяха създадени и две градски обиколки с цел популяризирането на работата ни сред широката публика. Те са: „Изчезналата улица Търговска“ и „Сградите разказват“. Състоят се ежегодно за Европейската нощ на музеите и Деня на София от 2021 г. насам. Последната ни стъпка, в посока събирането на още информация, е осъществяването на теренни обходи, с цел търсене на наследници на създателите на къщите. Освен спомени, част от респондентите ни дадоха достъп до документи, снимки и вещи, които екипът ни дигитализира и описва (2023 – 2024). Наред с това поставихме задача по проверката на фондовете на музея с цел откриване на експонати и други инвентарни единици, свързани с личностите, сградите и събитията (2023 – 2024). Последната инициатива, над която работим, е заснемането на кратки видеа за социалните мрежи, в които искаме да представим историите зад фасадите на сградите (2024 – 2025).

Концепция на изложбата⁶

Изложбата разказва личните истории на единадесет красиви софийски къщи. Те съхраняват спомена за отминали събития и личностите, дали им живот. Тя е насочена към всеки, който търси истории от миналото на София. Част от представените разкази са лични истории на забележителни хора, живели и творили на

⁵ Чрез OCR.

⁶ **Салтирова-Павлова, Кателина.** Временна изложба и каталог за традиционното благославяне на хляба и живота (26 март – 30 юни 2019 г.) – В: Електронен бюлетин Регионален исторически музей – София, 2020, бр. 03, с. 33 – 40.; **Първанова, Десислава.** Временна изложба на Регионален исторически музей – София „Георги С. Раковски и софийските възрожденци“ (13 април – 31 май 2021 г.), В: Електронен бюлетин Регионален исторически музей – София, 2021, бр. 04, с. 111 – 117.

метри от нас, предадени от техните наследници. Тук искам да изкажа благодарност към всички наши респонденти, които така сърдечно откликнаха на нашите молби и дариха снимки, документи и истории за нашето дело.

Работейки по изграждането на дигиталните идентификационни досиета, установихме, че широката публика е силно заинтересована от историята на сградите в столицата ни. Идеята за създаването на подобно съдържание се зароди вследствие на нуждата от социализация на недвижимите културни ценности в центъра на град София, както и на повишеното количество грешна информация за някои сгради и личности в интернет. Често източник на подобно съдържание са неквалифицирани граждани, силно привлечени от идеята за спасяването на физическото състояние на сградите. Тук идва ролята на музея като своеобразен мост между науката и обществеността. Предаването на създаденото от нас съдържание по лесен и достъпен начин чрез съвременните инструменти е сред приоритетите ни.

Сградите представляват културния облик на града - те са станали част от всекидневието на обитателите ѝ – фон, към който не проявяват особено внимание. А музеят, в ролята на медиатор между посетителите и историческата памет, трябва да открие лесен път до своите слушатели. Като чрез предаването и разпространението на достоверна информация да успее да съхранява градската памет – оставяща трайна следа в съзнанието на посетителите. Сградите не са обект само на архитектурна стойност и значение. Разглеждани като недвижими културни ценности, те притежават не само своята художествена фасадна стойност, а и свой исторически спомен. Зданията съхраняват миналото на хората, живели там, както и това на архитектите, дали им живот. Разказът, който ще заинтригува всеки по различен начин, съхранява спомена за отминалите животи. Всъщност именно в това се съставлява градската памет – в съхранението на историята, която, за да се помни, първо трябва да бъде разказана.

Сградите, които бяха разгледани в изложбата, са общо 11 на брой. Сред тях са: Домът на инженер Георги Савов, Домът на търговеца Захари Алкалай, Домът на Васил и Ася Силяновски, Къщата на търговеца Никола Шавкулов, Къщата на доктор Костов, Елмазовата къща, Печатница и административна сграда на фабриканта Самуел Патак, Жилищна сграда на Хаджийовкови, Къща на фамилия Шубарови, Хотел „Прентан“, както и сградата-близнак на хотел „София Палас“ и хотел „Сплендид Палас“. От тях няколко по-интересни истории, които бяха представени:

Домът на инженер Георги Савови, на улица „Будапеща“ № 7 (фиг. 4)

Истории за фасадите

Детайл от фасадата на дома на инж. Г. Савов, 2024 г. Заснеч. Т. Ташев

Семейство Савови, 1905 г., личен архив от инж. Иван Загорчев

Георги Савов и трите му дъщери – Екатерина, Мария и Анна в Овчарски Конспиративни Бани, 1906 г., личен архив от инж. Иван Загорчев

Домът на инж. Г. Савов, 1918 г. Заснеч. арх. Г. Стоянев, архив НИИИИ

Домът на инженер Георги Савов

The house of Georgi Savov, CEng

Къщата се намира на улица „Будапеща“ №7 и е построена през 1916 г. Собственикът ѝ, Георги Савов (1868–1928), бил строителен предприемач. Той имал три дъщери – Екатерина, Мария и Анна. Първата се омъжва за известния художник Иван Ненов (1902–1997), с когото завършват заедно Националната художествена академия. Семейство Ненови живеели в мансардния етаж на къщата, а в двора построили ателие. По време на бомбардировките през Втората световна война, ателието е ударено и в него изгарят над 100 рамкирани и приготвени за изложба картини.

Архитектът на сградата е Георги Кунев (1874–неизв.), същият който проектира и „Къщата с ягодите“. Двамата със Савов се запознават по време на строителството на храм-паметник „Св. Ал. Невски“. Под ръководството на инж. Савов са изградени сводовите и стъпалата на катедралния храм и е направена мазилката. Няколко години по-късно той печели търза за построяването на Народната библиотека и музей, която е трябвало да се намира срещу Военния клуб (днес Градина „Кристал“), но така и не е изградена.

SCAN FOR ENGLISH TEXT HERE:

СКАНИРАЙТЕ ЗА ПОДРОБНАТА
ИСТОРИЯ НА СГРАДАТА:

Източна фасада на сградата, 2024 г. Заснеч. Й. Николова

фиг. 4

Собственикът ѝ Георги Савов е строител предприемач⁷. Той има три дъщери – Екатерина, Мария и Анна. Първата му дъ-

⁷ Из личен архив на семейството, изготвен от акад. Иван Загорчев (предостави информацията на служители от РИМ-София през м. юни 2023 г.; Теренни обходи 2023 със заповед ПИС 23-РД 15 – 88/09.03.2023 г., екип 3).

щеря е женена за художника Иван Ненов. Семейство Ненови е живяло в мансардния етаж на къщата, а в двора са построили ателие. По време на бомбардировките през Втората световна война то е ударено и в него изгарят над 100 рамкирани и приготвени за изложба картини. Архитектът на сградата е Георги Кунев, същият, който е построил и „Къщата с ягодите“⁸. Двамата с Г. Савов се запознават по време на строителството на храм-паметник „Свети Александър Невски“.

Жилищна сграда на Захари Алкалай, улица „Будапеща“ № 18

На улица „Будапеща“ № 18 се намира една изключително красива сграда, известна като бившата жилищна сграда на Захари Алкалай. Тя е построена през 1918 година за дом и доходно здание на Захари Давид Алкалай, познат софийски търговец на английски платове. Освен къщата на улица „Будапеща“, той е притежавал и сграда на ъгъла на улица „Търговска“ и улица „Дрин“, където се помещавал магазинът му⁹. Роденият в Самоков търговец по-късно става акционер в Акционерно дружество „Трапезица“, известно като първата българска фабрика за шевни конци във Велико Търново¹⁰. Освен с търговската си дейност, той е известен и с дарителските си прояви. Негова дъщеря е известната българска преводачка и делегат на Международния олимпийски комитет – Надежда Лекарска. Тя е женена за Крум Лекарски, български офицер и състезател по конен спорт и езда¹¹.

Сграда близък на хотел „София Палас“ и хотел „Сплendid Палас“, улица Триадица № 5 А, Б

Хотелът е построен от две фамилии от Банско – Хадживълчеви и Хаджиласкови¹². При идването си в София последните приемат името Иванови. Това е предприето, тъй като са свързвани с македонските освободителни борби, а някои обвързват фамилията им и със съучастничество в убийството на Стефан Стамболов. Семейството на братя Хадживълчеви е наследник на Паисий Хилендарски¹³. Вероятно, някъде през 20-те години на XX век, хотелът „Сплendит Палас“ е даден под наем на словенския предприемач Иван Кенда. Зданието е по-известно от спомените на Мустафа Кемал Ататюрк¹⁴ – първият президент на Република

⁸ Предварителен информационен картон № 28, проучил арх. Стоянова и тех. Ставрева, 1977, Архив РИМ – София; Информационна карта на паметник на културата № 28, проучил Г. Станчева, 1987, Архив РИМ – София.

⁹ **Лекарска, Надежда.** Позната и непозната, София, 2003, с. 42 – 45.

¹⁰ **Лекарска, Надежда.** Позната и непознат...с. 70.

¹¹ **Лекарска, Надежда.** Позната и непознат...с. 32.

¹² **Стефанов, Светослав.** Родът Хадживълчеви от Банско, София, 2022, с. 67.

¹³ **Стефанов, Светослав.** Родът Хадживълчеви...с. 10.

¹⁴ Личен архив на семейството, изготвен от Светлана Дяковска (предостави информацията

Турция и както сам той се нарича „баща на турците“. На 3 ноември 1913 г. в неговите бележки четем: „комфортен, с баня и прислужници, лакеи – тук може да се живее, ... а танцьорките са от Унгария, освен това на приземния етаж има казино“¹⁵. Съдържателят на казиното е Панайот Карагьозов, с когото са близки приятели. По времето, когато Ататюрк живее в хотела, той е военно аташе в София. Той живее тук повече от година, но хотелският живот бързо му омръзва и заедно с приятеля си Зюмрюзаде Шакир бей наемат къща, в близост до парламента и двора, по-известна като *Къщата на Сърмаджиев*.

Всяка сграда притежава свое собствено пано, съдържащо текст на български език, архивни и съвременни снимки, както и графично синтезиран художествен детайл. Текстът съдържа кратко описание на архитектурата на сградата и част от разказа на хората, живели там. Посредством сканирането на QR-код, посетителят може да прочете разширената версия на историята на сградата, както и идентичния текст, преведен на английски. Както вече няколко пъти бе споменато, акцентът на изложбата са исторически достоверни данни за събития и хората, свързани със съответните сгради.

Таблата бяха подредени в мисловна линия, следваща техните адреси спрямо съвременната инфраструктура на града (фиг. 5).

фиг. 5

на служители от РИМ-София през м. юни 2023 г.; Теренни обходи 2023 със заповед ПИС 23-РД 15 – 88/09.03.2023 г., екип 3).

¹⁵ **Серафимова, Лиляна.** Обречената любов на Ататюрк, София, 2006, с. 83.

Заглавното табло съдържа указания за разглеждането на изложбата, както и нейно резюме. Изложбата е интерактивна, тъй като на заглавното табло, отново чрез сканирането на QR-код, посетителят може да достигне до раздвижена карта, която отвежда всеки до адреса на сградите, участващи в изложбата. Водещо при подхода за направата на таблата бе акцентирането върху най-характерния детайл на всяка една от къщите в нейния екстериор. Във всеки идентичен случай той може да се отнася до елемент от външната фасада – еркер, кула, прозорец, входната врата или просто характерен фриз, простиращ се към своеобразната корона на сградата. Този способ бе използван, за да се покаже характерът на всяка от къщите. Акцентът е върху всеки един красив детайл, който ги прави уникални сами по себе си. Тъй като освен историята им, визията им е важна за допълването на градската памет. Изборът на цветовата тоналност също е от важно значение за допълването на цялостната визия на изложбата. Избраната гама е черно-бяла, а акцентът е в оранжевия тон. Той е ярък, идентификационен цвят, който насочва вниманието на посетителя към паната. Оранжевото само по себе си придава енергия, позитивност и ентусиазъм. Последните, към които неразривно се стреми и целият замисъл на изложбата. Снимките са обработени в черно-бялата тоналност поради две причини. Първата бе по-скоро наложителна, тъй като повечето екземпляри, с които разполагахме, са архивни, създадени преди широкото разпространение на цветната фотография в България. Втората се отнасяше до чисто визуалната възприемчивост на такъв вид фотоси, даващи по-хубав контраст при представянето на сгради и архитектура като цяло. Композицията на съдържанието в паната е динамична, различаваща се спрямо броя снимки и информация. Въпреки това, винаги водещ елемент са изображенията на актуалното състояние на сградите. Те са в най-голям размер, следвани от акцента на сградите и по-малки детайли. Снимковият материал е допълнен от блок-текст, а QR-кодът е задължителен за преведената информация (на английски език) от таблата.

Ползи

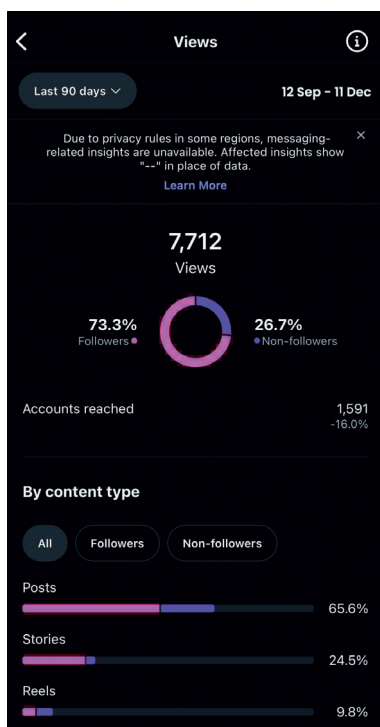
Целевите групи от посетителите, към които изложбата е насочена, могат да се оформят като две основни. Приемайки нивото на адаптация на текста и подхода към представянето на изображенията, в частност и цялостната визия на паната. Първата група се отнася до широката общественост на национално и европейско ниво, а втората – към местната общност на град София. Подходът в изграждането на изложбата беше имплементиран

основно в посока на интереса на тези две различни по своето естество общности. Поради същата причина и придружаващите към изложбата събития имаха своя допълващ характер. Както бе споменато по-рано – градският тур „Сградите разказват“ и лекция, свързана с историите за част от сградите от изложбата. Като естествено продължение на изложбата е и създадената видео рубрика „Сградите разказват“, в която се показват чрез друга визуализация историите от изложбата. Рубриката се разпространява в социалните мрежи и има за цел да популяризира дейността ни, както и да продължи да представя новооткритата и събрана от нас информация.

Изложбата бе популяризирана както от страна на музея, така и от съпътстващите го партньори. На откриването присъстваха няколко медии, а дни преди това кураторите на изложбата огласиха предстоящите събития в няколко радио предавания. Отразяването на събитието продължи и след официалното откриване, простиращо се най-вече в социалните медии. С оглед на съвременните похвати за разпространение на новини, присъствието на дейността на музеите в социалните мрежи е крайно необходимо.

При разработването на подобно съдържание се открояват неговите перспективи и възможности за развитие, обусловени от три основни фактора. Първият се отнася до развитието и съхранението на градската памет, осъществяващо се по няколко начина. От една страна дигитализация и интегриране в научния архив на музея, осигуряващи дългосрочното съхранение и достъпност на информацията. От друга чрез запазване в колективната памет на обществото чрез различни комуникационни канали под формата на музейни лекции и беседи, социални мрежи, изложби, образователни инициативи (кръгли маси, детски работилници), както и чрез видеорубриките на музея. И трето – интерактивен обмен на информация между музейните специалисти и респондентите, включително наследници и други заинтересовани страни. Вторият фактор се отнася към опазване на архитектурното наследство и неговата нематериална среда, като се акцентира върху значението на контекста, в който съществуват културните паметници. И третият е свързан с влиянието на социалните мрежи върху младото поколение, като инструмент за ангажиране, разпространение на знание и формиране на културни нагласи.

На този етап нямаме обработени статистически данни за посещаемостта на изложбата, но, съдейки по броя на хората, идващи на съпътстващите събития, както и на броя гледания на видео рубриката ни, постове в социалните мрежи (фиг. 6 – 8), както и

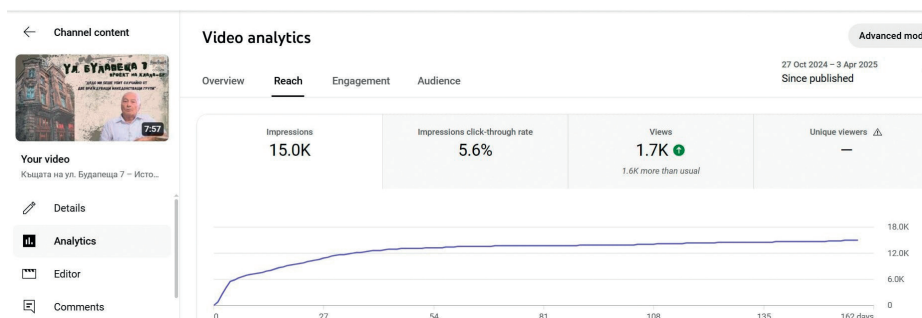

фиг. 6

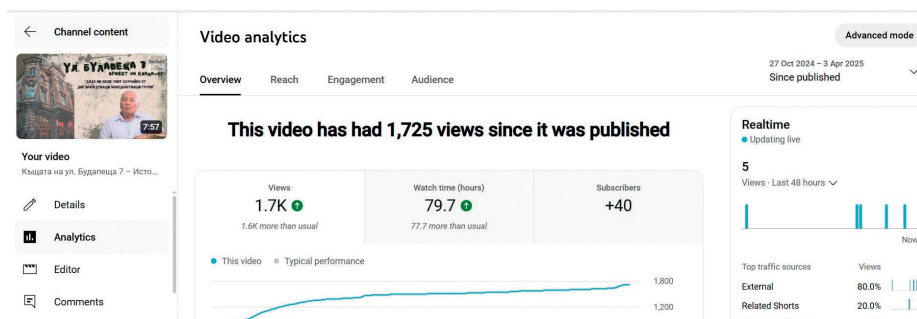
постъпилите запитвания, можем да заключим, че на този етап създаденото от нас съдържание достига до определен обем от хора. Освен това, активността на аудиторията, измерена чрез коментари, споделяния и реакции в социалните мрежи, показва ангажираност и интерес към темите на изложбата. Положителните отзиви от посетители и партньори допълнително потвърждават нейното въздействие и обществено значение.

Заключение

Постерната изложба „Истории зад фасадите“ представлява културен проект, който не само представя историческите справки за сгради в София, но и допринася за социализацията на недвижимото културно

фиг. 7

фиг. 8

наследство. Чрез нея Регионален исторически музей – София успешно изпълнява своята мисия като медиатор между науката и широката публика, предоставяйки достоверна информация по достъпен начин.

Изложбата е естествено продължение на дългогодишната работа по дигитализацията и изследването на културни паметници, което подчертава нарастващия интерес на обществото към историята на сградите в столицата. Чрез интерактивния формат и съчетанието на архивни документи, фотографии и лични разкази, посетителите имат възможността да открият връзката между архитектурното наследство и личностите, които са го населявали.

Проектът демонстрира важноста на съхраняването и популяризирането на градската памет. Чрез събитията, организирани около изложбата, като лекции и беседи, се създава трайна връзка между миналото и съвремението. Включването на съвременни технологии, като QR-кодове, прави изложбата достъпна за по-широк кръг от хора и подчертава необходимостта от адаптиране на музейните практики към модерната аудитория.

Изложбата „Истории зад фасадите“ не само разкрива част от богатото културно наследство на София, но и поставя основите на нови подходи за представяне на историческото знание, като подтиква към размисъл за бъдещето на градската памет и значението на опазването на архитектурното наследство.

TEMPORARY POSTER EXHIBITION „STORIES BEHIND THE FACADES“ (SEPTEMBER 12 – OCTOBER 16, 2024)

Yordana Nikolova

Regional Historical Museum – Sofia

Abstract: The article aims to show the details of the creation of a temporary poster exhibition of the Regional History Museum – Sofia – „Stories Behind the Facades“. It took place between September 12-th and October 16-th, 2024 in the cultural space of Central Halls. The article shows the process by which the information was collected, as well as the path taken until the need for such an initiative matured. The concept and content of the exhibition are described in detail, and

individual short examples are also given. It is clarified the benefits and consequences of the exhibition for society. It is important to emphasize the connection between the collected stories and their materialization in the form of a poster exhibition. Next step of the work is also mentioned – videos created under the title „Buildings Tell the Story“.

Keywords: exposition; storytelling; buildings; stories; temporary exhibition; city memory; cultural heritage.

Йордана Николова

Регионален исторически музей – София

София, пл. Бански № 1

E-mail: yordana.nikolova@abv.bg